

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

4.4.2011

B7-0246/2011

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Komisijos pareiškimo

pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį

dėl seksualinės prievartos naudojimo per konfliktus Šiaurės Afrikoje ir
Artimuosiuose Rytuose

**Antonyia Parvanova, Marietje Schaake, Marielle De Sarnez, Ramon
Tremosa i Balcells, Kristiina Ojuland, Sarah Ludford, Giommara Uggias,
Edward McMillan-Scott, Sonia Alfano**
ALDE frakcijos vardu

RE\863414LT.doc

PE459.783v01-00

LT

Susivieniję įvairovėje

LT

Europos Parlamento rezoliucija dėl seksualinės prievartos naudojimo per konfliktus Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo,
- atsižvelgdamas į 2008 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl padėties Kongo Demokratinėje Respublikoje ir išžaginimo kaip karo nusikaltimo¹,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl padėties Egipte,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 7 d. rezoliuciją dėl kaimyninių pietų šalių, ypač Libijos,
- atsižvelgdamas į Vyriausiosios įgaliotinės Catherine Ashton deklaraciją Europos Sąjungos vardu dėl 2010 m. lapkričio 25 d. – Tarptautinės smurto prieš moteris panaikinimo dienos,
- atsižvelgdamas į Vyriausiosios įgaliotinės Catherine Ashton deklaraciją Europos Sąjungos vardu dėl 2011 m. kovo 8 d. – Tarptautinės moterų dienos,
- atsižvelgdamas į JT žmogaus teisių, ypač moterų teisių, srities teises priemones, pvz., JT Chartiją, Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Konvenciją dėl kovos su žmonių prekyba ir trečiųjų asmenų išnaudojimu prostitucijos tikslams, Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW) ir jos fakultatyvinį protokolą, Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso ir asmens negražinimo principą,
- atsižvelgdamas į kitas JT smurto prieš moteris priemones, pvz., Vienos deklaraciją, Pasaulio žmogaus teisių konferencijos 1993 m. birželio 25 d. priimtą veiksmų programą (A/CONF. 157/23) ir 1993 m. gruodžio 20 d. deklaraciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo (A/RES/48/104),
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos 1997 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl nusikaltimo ir baudžiamosios teisės prevencijos priemonių, taikomų siekiant panaikinti smurtą prieš moteris (A/RES/52/86), 2002 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją dėl moterų orumo įžeidimo panaikinimo (A/RES/57/179) ir 2003 m. gruodžio 22 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris namuose panaikinimo (A/RES/58/147),
- atsižvelgdamas į JT Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro specialiųjų pranešėjų pranešimus dėl smurto prieš moteris ir į Moterų diskriminacijos panaikinimo komiteto Bendrąją rekomendaciją Nr. 19 (11-oji sesija, 1992 m.),

¹ OL C 41 E, 2009 2 19, p. 83.

- atsižvelgdamas į 1995 m. rugsėjo 15 d. Pekine vykusioje ketvirtojoje pasaulinėje konferencijoje moterų klausimais priimtą deklaraciją ir veiksmų platformą ir į 2000 m. gegužės 18 d. Parlamento rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų, susijusių su Pekino veiksmų platforma, 2005 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų po Ketvirtosios pasaulinės konferencijos moterų klausimais – veiksmų platforma (Pekinas +10)¹ ir 2010 m. vasario 25 d. rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų, susijusių su Pekino veiksmų platforma (Pekinas +15),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 19 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją dėl pastangų panaikinti visų formų smurtą prieš moteris suintensyvinimo (Nr. A/RES/61/143) ir į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 ir Nr. 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo,
 - atsižvelgdamas į 1998 m. priimtą Romos statutą, pagal kurį įsteigiamas Tarptautinis baudžiamasis teismas, ir ypač į jo 7 ir 8 straipsnius, kuriuose seksualinė vergovė, prievartinė prostitucija, prievartinis nėštumas ir prievartinė sterilizacija arba bet kurios formos seksualinis smurtas apibrėžti kaip nusikaltimai žmoniškumui ir karo nusikaltimai bei prilyginami tam tikros formos kankinimams ir dideliems karo nusikaltimams, nesvarbu, ar tarptautinių arba vidaus konfliktų metu šie veiksmai buvo vykdomi sistemingai, ar ne,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi moterys aktyviai dalyvavo sukilimuose, kuriais reikalauta daugiau demokratijos, teisių ir laisvių Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose,
 - B. kadangi tuometiniai valdžios režimai Libijoje ir Egipte, pasinaudodami konfliktais, kilusiais šių revoliucijų metu, griežėsi seksualinio smurto prieš moteris, kad, visų pirma, jos būtų pažeidžiamos,
 - C. kadangi atrodo, kad seksualinis smurtas nuolat naudojamas siekiant įbauginti ir pažeminti moteris,
 - D. kadangi libanietė Iman-al-Obeidi, kuri Tripolio viešbutyje žurnalistams sakė tapusi grupinio išprievartavimo ir kareivių piktnaudžiavimo auka, 2011 m. kovo 26 d. buvo sulaikyta nežinomoje vietoje, o dabar vyrai, kuriuos ji kaltina išprievartavimu, jai iškėlė baudžiamąją bylą dėl šmeižto,
 - E. kadangi egiptietės protestuotojos tvirtina, kad kovo 9 d. Tahriri aikštėje jas apsupę kariškiai surengė joms nekaltybės testą, vėliau kankino ir žagino, o nekaltybės testai buvo atliekami ir fotografuojami dalyvaujant kariams,
 - F. kadangi kai kurios egiptietės turės stoti prieš karinį teismą dėl to, kad neišlaikė nekaltybės testo,
1. ragina Komisiją ir valstybių narių vyriausybes griežtai pasmerkti seksualinės prievartos, bauginimo ir prieš moteris nukreiptų veiksmų Libijoje ir Egipte naudojimą;

¹ OL C 320 E, 2005 12 15, p. 247.

2. rekomenduoja, kad būtų atliktas nepriklausomas tyrimas ir kad nusikaltimų vykdytojais būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn, ypačiai atidžiai ištiriant M. al Gaddafi padarytus nusikaltimus pagal Tarptautinio baudžiamojo teismo nuostatas;
3. pabrėžia, kad kiekvienam turėtų būti suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę dėl demokratinės savo šalies ateities ir už tai asmuo neturi būti sulaikytas, kankinamas, žeminamas arba diskriminuojamas;
4. tvirtai įsitikinęs, kad Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose vykstantys pokyčiai turi padėti panaikinti moterų diskriminaciją ir pasiekti, kad jos galėtų visapusiškai dalyvauti visuomenėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir vyrai, laikantis Jungtinių Tautų konvencijos dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW);
5. pabrėžia, kad reikia bendrai užtikrinti moterų teises naujose šių visuomenių demokratinėse ir teisinėse struktūrose;
6. pabrėžia, kad moterų vaidmuo revoliucijose turėtų būti pripažintas, įskaitant grėsmes, kurias jos patiria, ir būdus, kuriais jos gali ginti savo teises;
7. pabrėžia, kad reikia integruoti žmogaus teises ir EKP politiką ir aktyviai dalytis ES patirtimi lyčių smurto ir lygybės srityse, suvokiant tai kaip neatskiriamą demokratizacijos proceso dalį;
8. pabrėžia, jog reikia įgyvendinti lyčių aspekto integravimą ir remti konkrečius veiksmus, kuriais EKP šalyse būtų užtikrintas veiksmingas ir sistemingas taikomas lyčių lygybės principas; ragina vyriausybes ir pilietinę visuomenę didinti moterų socialinę įtrauktį, kovoti su moterų neraštingumu ir skatinti moterų užimtumą, siekiant užtikrinti tinkamą moterų dalyvavimą visais lygmenimis;
9. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, EIVT ir Komisiją bendraujant su pietinėmis EKP šalimis pirmenybę teikti ES politikos prioritetams dėl mirties bausmės panaikinimo, pagarbos žmogaus teisėms, įskaitant moterų teises, ir pagarbą pagrindinėms laisvėms bei keleto tarptautinių teisinių priemonių ratifikavimui, įskaitant Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą ir 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso;
10. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai.